

## Arrest

**nr. 313 237 van 20 september 2024**  
**in de zaak RvV X / XI**

**Inzake:** X

**Gekozen woonplaats:** X

**tegen:**

**de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen**

### **DE WND. VOORZITTER VAN DE XI<sup>e</sup> KAMER,**

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 28 februari 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 januari 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 7 maart 2024 met referentnummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 juni 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 juli 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. DARESHOERI *loco* advocaat M. SAMPERMANS.

### **WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:**

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die volgens haar verklaringen België op 1 juli 2018 binnenkwam, diende op 13 april 2021 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 31 januari 2024 nam de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoekster bij aangetekende brief van 1 februari 2024 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 13/04/2021*

*Overdracht CGVS: 06/05/2021*

*U werd gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op 13 november 2023 van 09u45 tot 14u05. Uw persoonlijk onderhoud werd rechtstreeks in het Engels gevoerd.*

## A. Feitenrelaas

*U verklaart dat u op [...] augustus 1989 geboren bent in Osogbo, Lagos State. In 2003 verhuist u met uw familie (ouders, broers en zussen) naar Children Medical Road, Benin City, Edo State. Vier jaar later, in 2007 verhuizen jullie opnieuw. Ditmaal naar Ogida Barracks – Coolest Junction Street in de wijk Powerline, Benin City, Edo State. Eind 2011 wordt u omwille van financiële problemen uitgetrouwde aan uw ex – echtgenoot F.O. Jullie gaan samenwonen in Iyama. Het is een gewelddadig huwelijk. Eind 2012 stelt hij u voor om naar Europa te gaan waar u kan werken als kapper. Om te ontkomen aan uw huidige leefsituatie stemt u zonder meer informatie in met het voorstel. In januari 2013 ontmoet u Mr. J., een man met wie uw ex – echtgenoot F. de hele reis organiseert. U gaat verschillende keren naar Lagos om er met zijn hulp uw reisdocumenten in orde te brengen. De laatste week van uw verblijf in Nigeria woont u bij Mr. J. en zijn gezin in. Er woonden ook nog andere reizigers: A., Ad., en L. De laatste twee vertrekken al eerder terwijl u en A. samen vertrekken op 23 maart 2013. Ook A. heeft als doel om als kapper te werken in Europa. Aan de hand van een Frans visum reizen jullie naar Frankrijk waar jullie op basis van instructies van Mr. J. naar een ander station reizen waar jullie de nachttrein nemen richting Spanje. Op 24 maart 2013 komen jullie aan in Spanje waar een vrouw jullie opwacht. U verblijft vanwege de windpokken een week bij haar terwijl A. reeds wordt meegenomen. Na een week wordt u opgehaald door een onbekende man en naar een huis in een andere Spaanse stad gebracht. Daar blijkt verrassend genoeg dat u geen haar zult knippen, maar dat u zich dient te prostitueren. U neemt contact op met uw ex – echtgenoot en uw ouders waarna blijkt dat beiden reeds op de hoogte waren van de prostitutie waarin u zou terecht komen. Ze sporen u aan om te luisteren en uw job uit te voeren. Na een tijd accepteert u uw lot en doorstaat u de prostitutie waartoe u wordt gedwongen. Na drie jaar ontmoet u M.W., een Belgische klant. Hij ziet dat u ongelukkig bent waarna u uw problemen aan hem bekend en hij besluit om u te helpen ontsnappen. Eind 2017 verlaat u het prostitutiehuis met behulp van uw klant M. In 2018 reizen jullie naar België. Jullie wonen in een camper en starten een relatie. U neemt meteen contact op met uw ouders om de situatie uit te leggen waarna zij u vertellen dat ze worden bedreigd door uw werkgevers in Spanje. Ze vernietigen een deel van het huis en bedreigen uw moeder met machetes of wapens. Ze willen 60 000 à 70 000 euro in ruil voor uw verdwijning. Ook uw ex – echtgenoot F. wordt door hen bedreigd waardoor ook hij uw ouders belaagt en onder druk zet om die som geld te betalen. Bovendien wenst uw ex – echtgenoot F. te scheiden zodat hij zich van de situatie kan ontkoppelen. Hij eist de bruidsschat terug van uw ouders, hetgeen ze ook doen. Ze vertellen u dat ze hun uiterste best zullen doen om de som van 60 000 à 70 000 terug te betalen aan uw werkgevers in Spanje. Sindsdien heeft u niets meer van uw ouders of andere personen in Nigeria gehoord. Ook van uw werkgevers in Spanje heeft u sinds uw ontsnapping in 2017 niets meer gehoord. Op een dag vertelt M. dat hij een relatie heeft met een Filipijnse vrouw, dat ze samen twee kinderen hebben en dat hij bij zijn gezin wilt zijn. Jullie gaan uit elkaar. U zoekt onderdak bij verschillende personen en besluit uiteindelijk op 13 april 2021 een verzoek om internationale bescherming in te dienen.*

*U legt geen documenten neer ter staving van uw verzoek om internationale bescherming.*

## B. Motivering

*Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het CGVS evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.*

*Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.*

*U vreest dat degenen die u in Spanje dwongen tot prostitutie u zullen opwachten in Nigeria omwille van het geld dat u hen bent verschuldigd. U vreest ook uw ex – echtgenoot F.O., omdat u hem in de problemen hebt gebracht door te ontsnappen uit het prostitutiehuis in Spanje. Hij was immers de tussenpersoon die u – zonder uw medeweten – naar het prostitutiemilieu in Spanje leidde (notities van het persoonlijk onderhoud op 24 mei 2023 (verder: NPO), p. 12 – 13, 8, 22).*

*Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.*

*Vooreerst valt op dat u bijzonder laattijdig uw verzoek om internationale bescherming heeft ingediend, namelijk drie jaar na uw aankomst in België. Volgens uw verklaringen vluchtte u in 2017 – 2018 uit Spanje en kwam u in diezelfde periode (volgens uw bijlage 26 op 01 juli 2018) aan in België. Pas op 13 april 2021 achtte u het noodzakelijk om de Belgische asielinstanties om internationale bescherming te verzoeken. Wanneer u wordt geconfronteerd met deze vaststelling, die sterk indruist tegen uw noodzaak aan internationale*

bescherming, stelt u dat u aanvankelijk een relatie had met M. en u reeds beschermd voelde in zijn bijzijn. Hij beloofde dat jullie zouden trouwen en een gezin zouden stichten waardoor u er nooit aan dacht om zich kenbaar te maken als vluchteling (NPO, p. 23 – 24; zie administratief dossier). Tijdens die periode diende u tevens nooit een klacht in bij de politionele instanties omtrent de prostitutie waartoe u vermeent gedwongen te zijn in Spanje (NPO, p. 14). De vaststelling dat u het stichten van een gezin voorrang gaf, toont aan dat u het aanpakken van de situatie waarin u verzeild bent geraakt in Spanje en nu aanhaalt in het kader van uw vrees voor vervolging niet dringend noodzakelijk achtte. Van een persoon die beweert vervolging te vrezen in zijn land van herkomst en die internationale bescherming inroept, mag nochtans redelijkerwijs worden verwacht dat hij zich, indien hij daadwerkelijk nood heeft aan bescherming, bij aankomst of zo snel mogelijk daarna wendt tot de asielinstanties van het onthaalland. Deze vaststelling wordt verder aangesterkt wanneer blijkt dat u zich zelfs na het beëindigen van uw relatie met M. niet meteen tot de bevoegde instanties heeft gewend. U verbleef hierna bij verschillende mensen. Na zelfs een paar keer te overwegen om terug te keren naar Nigeria, besluit u uiteindelijk toch een verzoek om internationale bescherming in te dienen, omdat u geen andere keuze had (NPO, p. 10; zie vragenlijst CGVS, ingevuld door Dienst Vreemdelingenzaken (verder: DVZ) op 06 mei 2021, vraag 3.5). Bovenstaande ondermijnt bij voorbaat de ernst van de door u geschetste vrees voor vervolging.

Wat betreft de vervolgingsfeiten die u aanhaalt, dient alvast te worden opgemerkt dat u inconsistent bent over de woonplaatsen waar u verbleef in Nigeria waaronder degene waar u met uw ex – echtgenoot F.O. (NPO, p. 18) zou hebben gewoond. Bij het beschrijven van uw verblijfplaatsen voor DVZ geeft u het volgende overzicht: U bent geboren in Osogbo en woonde daar tot de leeftijd van zes jaar (in verhouding met geboortedatum 1989 tot 1995). Nadien verhuisde u naar de wijk Medical Centre in Euboutubu (Google Maps: Ogogugbo), Benin City, om dan in 2007 te verhuizen naar de Coolest Junction Street in Ogida Barracks, Benin City, waar u tot 2013 verbleef (zie verklaring DVZ, d.d. 06 mei 2021, p. 6, vraag 10). Aanvankelijk verklaart u tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS eveneens dat u geboren bent in Osogbo, maar pas in 2003 in Children Medical Road, Euboutubu (Google Maps: Ogogugbo) ging wonen en dan in 2007 verhuisde naar Coolest Junction Street – Ogida Barracks – Powerline – Osah Quarters waar u dan verbleef tot 23 maart 2013 (NPO, p. 4 – 5, 24). Opvallend genoeg maakt u beide keren niet spontaan melding van Iyama, Benin City, het adres waar u met uw ex – echtgenoot F.O. zou hebben gewoond. U gevraagd of u sinds 2007 tot 23 maart 2013, de dag van uw definitief vertrek uit Nigeria, steeds in Powerline heeft gewoond, antwoordt u bevestigend. Pas wanneer door de protection officer wordt gevraagd of u steeds op hetzelfde adres in Powerline heeft gewoond tot de dag van uw definitief vertrek uit Nigeria komt naar boven dat u anderhalf jaar met uw ex – echtgenoot in Iyama heeft samengewoond alvorens Nigeria te verlaten. Iyama blijkt niet in Powerline gelegen te zijn hetgeen des te meer bevestigt dat u de woonplaats van u en uw ex – echtgenoot nooit eerder ter sprake bracht (NPO, p. 5). U geconfronteerd met deze belangrijke ommissie stelt u louter dat men hier geen specifieke vragen over heeft gesteld (NPO, p. 24). Niettemin kan worden verwacht dat u dit adres spontaan aanbrengt. Het betreft immers de plaats waar u samenwoonde met uw ex – echtgenoot F.O., het huwelijk waartoe u werd gedwongen en waarbinnen u dermate slecht werd behandeld dat u op zijn voorstel inging om in Europa te gaan werken als kapper, wat uiteindelijk een job als prostituee bleek te zijn en de kern van uw vrees voor vervolging vormt (NPO, p. 5, 8 – 10, 17). Uw gebrekkigheid hieromtrent geeft op deze manier reeds een ernstige deuk aan de aanleiding waardoor u verklaart Nigeria te hebben verlaten.

Verder kunnen ernstige bedenkingen worden gemaakt bij uw bewering dat u zich geen vragen stelde bij uw vertrek naar Europa en uw onwetendheid betreffende de talrijke waarschuwingscampagnes voor het fenomeen mensensmokkel. U zou naar eigen zeggen in 2011 met F.O. zijn gehuwd. In december 2012, een maand voor u Mr. J. heeft ontmoet – de man die u ondersteunde bij het verkrijgen van uw reisdocumenten – kwam uw ex - echtgenoot met het voorstel dat u naar Europa zou gaan om er als kapper te werken (NPO, p. 6 – 8, 18). U stemde hier meteen mee in zonder te weten naar welk land u zou gaan, wat precies de inhoud van uw job zou zijn of enig ander detail (NPO, p. 8). Een maand later ontmoet u via hem Mr. J. die u begeleidt naar verschillende instanties in Lagos om uw reisdocumenten in orde te brengen.

U wordt er aangemaand om de medewerkers van de ambassade voor te liegen door te stellen dat u om toeristische doeleinden zou reizen en dus niet voor uw werk (NPO, p. 6 -7), maar ook daar stelde u zich geen vragen bij. Wanneer de protection officer u er op wijst dat Benin City (de stad waar u sinds 2003 steeds heeft gewoond, alsook een job als kapster uitvoerde) bekend staat voor de mensenhandel naar/gedwongen prostitutie in Europa en vraagt of u hier niet aan dacht wanneer uw ex – echtgenoot u dit voorstel deed, antwoordt u simpelweg dat u niet meer vragen stelde omdat u zo snel mogelijk uit het gedwongen huwelijk wilde geraken. Bij aankomst in Spanje viel u alsnog uit de lucht dat u als prostituee moest werken en niet als kapper (NPO, p. 9, 17, 21). Uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt echter dat het beeld van een jonge vrouw wonende in Benin City die niets weet van migratie en prostitutie niet correct is aangezien bijna 100% van de vrouwen weldegelijk weet welke jobs ze zullen doen in Europa, door o.a. de vele sensibiliseringscampagnes (zie blauwe map in administratief dossier). Bovendien vertrok ook een andere vrouw, A., met u via Mr. J. naar Europa met als doel om er als kapper te werken waardoor men kan aannemen dat ook zij op de hoogte zou zijn van wat jullie te wachten zou staan in Europa. Ondanks dat u erg

close was met haar kwam dit nooit ter sprake (NPO, p. 6 – 7). Het is weinig aannemelijk dat het aanbod van uw ex – echtgenoot F.O. en de bijhorende voorbereiding van uw vertrek ondanks eerdergenoemde informatie bij u geen enkele argwaan wekte of vragen opwierp. Hierdoor kunnen opnieuw ernstige vraagtekens worden geplaatst bij de omstandigheden waarin u Nigeria verliet.

Voorts weet u slechts weinig informatie op te brengen over de prostitutie waarin u naar eigen zeggen van 2013 tot 2017 heeft vertoeft (NPO, p. 15-18). Hoewel u vier jaar in het prostitutiehuis te Spanje woonde, weet u enkel te vertellen dat er drie mannen waren die de leiding namen en dat er een kuisvrouw aanwezig was. Hun identiteit of tot welke organisatie zij behoren is voor u onbekend. U weet wel te vertellen dat jullie in Spanje verbleven, maar een straat of stad komt niet naar boven. Ook de identiteit (of roepnaam) van de andere meisjes die er werkten, behalve S., behoort niet tot uw kennis. Ondanks dat er regelmatig meisjes verwisselden, mag worden verwacht dat u tenminste van enkele meisjes die er samen met u verbleven de namen hebt onthouden. Gelet op uw beperkte, dan wel onbestaande, kennis over de betrokken actoren komt u weinig doorleefd over inzake de prostitutie waartoe u naar eigen zeggen gedurende vier jaar werd gedwongen. Voornamelijk de vaststelling dat u niet eens de identiteit van uw werkgevers kent, slaat tot verstomming aangezien zij een prominente rol spelen in uw vrees voor vervolging. U blijkt met andere woorden niet eens te weten wie u dient te vrezen bij terugkeer naar Nigeria. Dit plaatst niet alleen de ernst van de door u geschetste vrees voor vervolging, maar ook de geloofwaardigheid van uw aanwezigheid in het prostitutiemilieu verder op de helling.

Uw verleden als prostituee en bijhorende vrees voor vervolging blijkt uiteindelijk volledig onbestaande wanneer duidelijk wordt dat u tegenstrijdige verklaringen neerlegt over uw verblijf in Spanje, het land waar u als prostituee zou hebben gefunctioneerd. Waar u, zoals eerder gesteld, tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS vertelt dat u van 2013 tot 2017 in Spanje verbleef bij de mensen die u dwongen tot prostitutie en u nu mogelijks zouden vervolgen bij terugkeer naar Nigeria, omdat u hen nog geld bent verschuldigd, vermeldt u bij DVZ tijdens het overlopen van de landen waar u verbleef voor uw aankomst in België geen verblijf in Spanje (zie verklaring DVZ, d.d. 06 mei 2021, p. 12, vraag 32). U tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS geconfronteerd met deze opmerkelijke en prominente tegenstrijdigheid vertelt u dat u in Frankrijk slechts de nachttrein heeft genomen om naar Spanje te gaan, maar dat u er nooit voor lange tijd heeft verbleven (NPO, p. 8, 9, 23). Nochtans verklaart u bij DVZ dat u sinds 2013 tot 2018 illegaal op de Avenue de la Commune in “Gorge Sarcelle” in Frankrijk woonde. U diende er geen verzoek om internationale bescherming in, omdat u op dat moment een serieuze relatie had (zie verklaring DVZ, d.d. 06 mei 2021, p. 12, vraag 32). Pas wanneer u tijdens het invullen van de vragenlijst voor het CGVS wordt gevraagd naar een overzicht van alle feiten die ertoe hebben geleid dat u een verzoek om internationale bescherming indiende, komt uw tijd als prostituee in Spanje ter sprake. Opnieuw vertelt u dat deze periode werd aangevat in 2013, maar dat u werd weggehaald door M.J. – op het CGVS overigens M.W. genoemd. Jullie gingen vervolgens samen naar Frankrijk om dan in 2018 naar België te verhuizen, wat er in combinatie met uw eerdere verklaringen voor DVZ op zou neerkomen dat u reeds in hetzelfde jaar van aankomst in het prostitutienetwerk, 2013, uit Spanje vertrok en nadien van 2013 tot 2018 in Frankrijk verbleef (NPO, p. 20; zie verklaring DVZ, d.d. 06 mei 2021, p. 12, vraag 32; zie vragenlijst CGVS, d.d. 06 mei 2021, vraag 3.5). Hierdoor kan slechts worden geconcludeerd dat uw tegenstrijdige verklaringen hieromtrent de geloofwaardigheid van uw relaas volledig naar beneden halen. Het ene moment is uw verblijf in Spanje onbestaande en het andere moment wordt de periode uitvergroot van maximum één jaar naar vier jaar. Gezien u geen oprechte verklaringen weet neer te leggen over uw verblijf in Spanje kan ook geen geloof worden gehecht aan uw vermeende prostitutie aldaar. Deze conclusie wordt tevens aangesterkt door de vaststelling dat u uw reisdocumenten bewust achterhoudt voor de Belgische asielinstanties. Zo blijkt u immers telkens een ander excuus te verzinnen voor het ontbreken van uw paspoort.

Tijdens uw verklaringen voor DVZ vertelt u dat u uw paspoort bent verloren in Frankrijk (zie verklaring DVZ, d.d. 06 mei 2021, p. 10, vraag 23) terwijl u op het CGVS verklaart dat uw reisdocumenten werd bijgehouden door de vrouw die u in Spanje kwam ophalen aan het station en bij wie u omwille van de windpokken één week verbleef voor u werd overgebracht naar het prostitutiehuis (NPO, p. 9, 21). Ondanks dat op u een medewerkingsplicht rust, houdt u uw werkelijke reisweg verborgen door uw reisdocumenten achter te houden, wat dan weer de conclusie voedt dat u liegt over uw verblijf in Spanje inclusief de prostitutie die u er zou hebben doorstaan.

Uit bovenstaande blijkt dat de aanleiding van uw vertrek, namelijk het gedwongen huwelijk met F.O. en zijn voorstel om als kapper in Europa te gaan werken, reeds ernstig wordt betwijfeld doordat u het adres waar jullie zouden hebben samengewoond niet eens spontaan vernoemt en uw naïviteit omtrent het ingaan op zijn voorstel niet strookt met de landeninformatie. Voorts maakt u de stappen die daarop volgden, namelijk uw prostitutie in Spanje, volstrekt ongeloofwaardig door niet alleen vage informatie te leveren over de prostitutie en betrokken actoren an sich, maar ook door tegenstrijdige verklaringen af te leggen over uw verblijf in Spanje in het algemeen, over de naam van de persoon die u uit de prostitutie zou hebben gehaald en door de waarheid over uw eerdere verblijfplaatsen achter te houden door uw reisdocumenten te verbergen. U vreest zowel uw werkgevers als uw ex – echtgenoot doordat u aan dit milieu bent ontsnapt. Nu geen geloof

wordt gehecht aan uw vermeende prostitutie is ook uw vrees voor vervolging bij terugkeer naar Nigeria onbestaand. Bijgevolg kan u noch de vluchtelingenstatus, noch de subsidiaire beschermingsstatus zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet worden toegekend.

Zelfs indien enig geloof zou worden gehecht – quod non - aan de door u geopperde prostitutie dient er op gewezen te worden dat uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die werd toegevoegd aan de blauwe map in het administratief dossier (EASO – Country of Origin Information Report, Nigeria, Sex trafficking of women – okt 2015) dat er een federale organisatie is die door de overheid in het leven werd geroepen en die verantwoordelijk is voor de opvang, bescherming en re-integratie van slachtoffers van mensenhandel, het National Agency for Prohibition of Traffic in Persons (NAPTIP). NAPTIP beschikt over een aantal opvangtehuizen (shelters), verspreid over het land (Abuja, Benin City, Enugu, Kano, Lagos, Sokoto en Uyo). De slachtoffers zijn hier veilig. De grootste groep wordt gevormd door binnenlandse slachtoffers, maar het betreft ook een aanzienlijk aantal vrouwen dat vrijwillig is teruggekeerd uit het buitenland. Behalve NAPTIP beschikt ook een aantal ngo's over shelters waar slachtoffers kunnen worden opgevangen en over half way homes, waar vrouwen een tijd kunnen verblijven voordat zij worden herenigd met familie of worden hervestigd. Recentelijk vonden onder de Trafficking in Persons Act diverse veroordelingen van mensenhandelaren plaats, met gevangenisstraffen uiteenlopend van twee maanden tot 14 jaar. De maximumstraf voor mensenhandel met een minderjarige (onder de 18 jaar) is levenslang. Bij NAPTIP zijn er geen gevallen bekend van slachtoffers van mensenhandel die, na tussenkomst van NAPTIP met hun familie zijn herenigd, te maken kregen met intimidatie en/of geweld van de kant van de mensenhandelaren.

Hieruit blijkt dat u, desgevallend bij terugkeer naar Nigeria, als ook uw familie, mogelijk beroep zou kunnen doen op de autoriteiten of het NAPTIP voor wat eventuele bedreigingen vanwege uw werkgevers uit Spanje, van wie u de naam niet kent (NPO, p. 15 – 16), of andere betrokken actoren betreft. Dit orgaan is ook actief in de staat waar u woonde en komt tussen om slachtoffers van mensenhandel en hun familie te herenigen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie EASO Nigeria Security Situation van juni 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situation-v11-june-2021> en de EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-nigeriaoctober-2021>) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen : Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama'at Ahl as-Sunnah lid-Da'wah wa'l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehouders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is.

De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de "loutere aanwezigheid" in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn

*maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.*

*De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaat Edo of Lagos actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaat Edo of Lagos aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.*

*U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.*

*U legt in het algemeen geen documenten neer ter staving van uw verzoek om internationale bescherming.*

*Gelet op het voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, worden vastgesteld.*

*Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 05 januari 2024. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.*

### *C. Conclusie*

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”*

## **2. De rechtspleging**

De commissaris-generaal is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

*“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”*

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet vermeldt niet de inwilliging van het beroep als sanctie voor de afwezigheid van de verwerende partij op de terechtzitting van de Raad. De Raad is op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting niet verplicht het beroep gegrond te verklaren en aldus verzoekster te erkennen als vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt de bepaling een omkering van de bewijslast in. Deze bepaling heeft wel tot gevolg dat de eventuele excepties en het verweer ten gronde in een nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dienen te worden beantwoord (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365; RvS 29 oktober 2014, nr. 10 890 (c); RvS 9 maart 2016, nr. 11 839 (c)).

## **3. Over de gegrondheid van het beroep**

### **3.1.1. Verzoekster voert een schending aan van de volgende bepalingen en beginselen:**

- Artikel 3 van het EVRM;
- Artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen;
- Artikel 62 van de Vreemdelingenwet;
- Het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoekster houdt vooreerst een theoretisch betoog.

Vervolgens herhaalt verzoekster haar verklaringen en benadrukt dat ze vanwege haar prostitutie-activiteiten ook in Nigeria kan worden vervolgd.

In ondergeschikte orde meent verzoekster in aanmerking te komen voor de subsidiaire beschermingsstatus.

Verzoekster stelt dat indien zij terugkeert naar Nigeria, haar ouders haar wederom naar een land zullen sturen om zichzelf te prostitueren. Dit wordt reeds aannemelijk gemaakt door het feit zij haar reeds hadden aangespoord om te luisteren naar haar 'werkgever', en haar job maar uit te voeren, enkel en alleen voor financieel geldgewin.

3.1.2. Inventaris van de stukken ter ondersteuning van het verzoekschrift:

*"2. RVV nr. 177.967 dd. 18.11.2016*

*3. Illegaliteit van prostitutie in Nigeria".*

3.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoekster al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

3.3. De bestreden beslissing oordeelt op goede gronden dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoekster voorgehouden vervolging daar ze bijzonder laattijdig een verzoek om internationale bescherming indiende (i), ze inconsistente verklaringen aflegde over haar verleden woonplaatsen (ii), haar naïviteit met betrekking tot haar reis naar Europa niet aannemelijk is gelet op de Nigeriaanse context (iii), ze weinig informatie kan aanbrengen over haar eigenlijke prostitutie-activiteiten (iv) en haar verklaringen over haar verblijf in Spanje tegenstrijdig zijn (v).

De Raad merkt op dat verzoekster in feite louter volhardt in de door haar reeds afgelegde verklaringen. Hiermee doet zij geen afbreuk aan de in de bestreden beslissing, omtrent deze verklaringen gedane, pertinente en correcte vaststellingen. Het komt aan verzoekster toe om de motieven van de bestreden beslissing aan de hand van concrete argumenten en elementen te weerleggen of in een ander daglicht te stellen, waarbij zij echter geheel in gebreke blijft. Gezien de motieven in de bestreden beslissing niet dienstig worden weerlegd, blijven deze onverminderd gehandhaafd.

Voorts wijst verzoekster op het feit dat ze in Nigeria zal worden veroordeeld vanwege haar activiteiten als prostitué, doch gaat zij zodoende voor bij aan de motieven van de bestreden beslissing waaruit blijkt dat er geen geloof kan worden gehecht aan de voormelde activiteiten.

Ter terechtzitting werd verzoekster gevraagd wie zij zou vrezen bij een terugkeer naar Nigeria, nadat zij in 2013 het land had verlaten, waarop verzoekster te kennen gaf dat zij niemand vreest.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.4. In zoverre verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op haar asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Zij toont niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Nigeria een gewapend conflict is. De Raad stelt vast dat dit gewapend conflict zich niet over het hele land uitspreidt, maar zich afspeelt in bepaalde gebieden. Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus aldus te worden gericht op de regio waar verzoekster leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of zij in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

De Raad merkt voorts op dat verzoekster geenszins de analyse in de bestreden beslissing met concrete elementen betwist. Zij toont niet aan dat het beeld dat naar voor komt in de informatie waarop de bestreden beslissing steunt achterhaald is, noch dat er actueel voor burgers in de deelstaat Edo een reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

Gelet op het voormelde toont verzoekster niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Nigeria een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

3.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

#### 4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

**OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

**Artikel 1**

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

**Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

**Artikel 3**

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig september tweeduizend vierentwintig door:

S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP